

Komunikat Biura Prac Sejmowych Kancelarii Rady Państwa

BIURO PRAC SEJMOWYCH
KANCELARIA RADY PAŃSTWA
ZAWIADAMIA, ZE:

1) Prezydium Sejmu ustaliło termin posiedzenia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na czwartek, dnia 19 maja 1955 r. Posiedzenie Sejmu rozpocznie się o godzinie 11;

2) posiedzenie komisji spraw zagranicznych odbędzie się we środę, dnia 18 maja 1955 r. o godz. 12 w sali Domu Poselskiego przy ul. Wiejskiej nr 4;

3) posiedzenia wszystkich wojewódzkich zespołów poselskich odbędą się we czwartek, dnia 19 maja br. o godz. 10 w salach Domu Poselskiego przy ul. Wiejskiej nr 4.

Rada Ministrów NRD zaaprobowała uchwały

Konferencji Warszawskiej

BERLIN (PAP)
Urząd prasowy przy premierze NRD komunikuje:

Na posiedzeniu Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej w dniu 16 bm., premier Otto Grotewohl złożył sprawozdanie na temat drugiej Konferencji Krajów Europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie, która obradowała w Warszawie w dniach 11-14 maja oraz na temat zawartego przez uczestników konferencji układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej.

Rada Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej jednomyślnie zaaprobowała wystąpienia delegacji rządowej NRD na Konferencji Warszawskiej. Następnie Rada Ministrów zaaprobowała przystąpienie Niemieckiej Republiki Demokratycznej do układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisanego 14 maja br. w Warszawie.

Rada Ministrów NRD postanowiła zwrócić się do Izby Ludowej z wnioskiem o ratyfikację układu.

Kolejne posiedzenie podkomisji rozbrojeniowej ONZ

LONDYN (PAP)

Dnia 17 bm. odbyło się w Londynie kolejne posiedzenie podkomisji rozbrojeniowej ONZ. Było to drugie posiedzenie podkomisji od chwili złożenia przez rząd radziecki nowych propozycji w sprawie rozbrojenia, zakazu broni atomowej i usunięcia groźby nowej wojny. Posiedzenie było niejawnie.

WYNIKI INDYWIDUALNE XIII ETAPU ŁÓDŹ-WARSZAWA

1. Verhelst	3.10.29
2. Van Looveren	3.11.00
3. Kubr	3.11.45
4. Gouget	3.14.10
5. Pedersen	3.14.21
6. Klich	3.14.29
7. Ravn	3.14.29
8. Oestergaard	3.14.29
9. Królak	3.14.29
10. Meister	3.14.29
11. Klabinski	3.14.29
28. Grabowski	3.14.53
35. Łasak	3.16.23
40. Chwiendacz	3.18.58

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA XIII ETAPU

1. Belgia	9.37.28
2. CSR	9.42.37
3. Dania	9.43.19
4. NRD	9.43.27
5. Szwecja	9.43.51
6. POLSKA	9.43.51
7. Rumunia	9.45.35
8. ZSRR	9.46.03
9. Bułgaria	9.48.09
10. Finlandia	9.54.17

GŁOS WIELKOPOLSKI

Cena 20 gr

CZY
TEL
NIK

Rok XI Wydanie AB

Poznań, 19 V 1955 r.

Nr 117 (3515)

Aby piękna naszego twórczego życia nie mroczył cień wojny Wielki wiec ludności Poznania

Odświętnie udekorowany flagami biało-czerwonymi, czerwonymi i niebieskimi — plac Stalina w Poznaniu stał się wczoraj w dniu 17 bm. miejscem potężnej manifestacji. Około 50 tys. poznaniaków wzięło udział w wiecu, dając wyraz najgłębszego poparcia dla uchwał Konferencji Warszawskiej i niezłomnej woli dalszego wzmocnienia wysiłków w pracy nad utrwaleniem pokoju.

Punktualnie o godz. 15 cały plac zapelniał już tłumy mieszkańców naszego miasta.

Z frontu zabytkowego gmachu Uniwersytetu Poznańskiego na wysokich masztach powiewały flagi 8 państw — uczestników Konferencji Warszawskiej.

Szum i gwar wielotysięcznego tłumu cichnie, gdy spod balustrady balkonu rozbrzmiewają dźwięki Mazurka Dąbrowskiego. Na odgłos hymnu narodowego przebiega sylwetki zgromadzonych, oczy podnoszą się ku balkonowi. Staże tam przy mównicy gospodarz miasta, przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, Franciszek Frackowiak, który zagaja wiec. Na balkonie widać I sekretarza Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Leona Stasiaka, przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Józefa Pieprzyka i wielu innych przedstawicieli terenowych władz państwowych, partyjnych, Wojska Polskiego, organizacji społecznych i politycznych.

Przemówienie I sekretarza KW PZPR Leona Stasiaka

— Wraz z całym narodem — mówił m. in. I sekretarz KW PZPR — my mieszkańcy Poznania przyjmujemy zawarcie układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, z uczuciem głębokiej radości i zadowolenia, gdyż zdajemy sobie sprawę, że oznacza on wzmocnienie sił Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wszystkich krajów obozu pokoju, że jest on przyjęty z uczuciem radości przez wszystkich bojowników o pokój na całym świecie.

Rząd PRL czyni wszystko co trzeba, aby zapewnić pokojową przyszłość naszemu narodowi. Aby coraz piękniejsze nasze wsie i miasta nie

gdy więcej nie zamieniły się w popieliska i ruiny.

... Podpisanie historycznego układu oznacza umocnienie naszego bezpieczeństwa i niepodległości. Układ w uroczysty sposób potwierdza, że na straży naszych granic stoją potężne siły 900-milionowego obozu pokoju z jego nieograniczonymi możliwościami, z siłą potężnego skonsolidowanego obozu rozciągającego się na ogromnych przestrzeniach Europy i bezkresnych obszarach Azji — od Łaby do Chińskiego Morza.

... W roku 1939, oszukani przez sanację, na próżno wygładalismy pomocy z zewnątrz — braterską i pomocną dłoń radziecką sanacyjną

rząd odrzucił — pomoc żadna nie przyszła. Milionami pomordowanych, niesłychanym zniszczeniem miast i wsi zapłaciła Polska za podłość i zdradę sanacji i imperialistów.

Dlatego radośnie witamy podjęcie uchwały przez uczestników Konferencji Warszawskiej o utworzeniu Zjednoczonego Dowództwa Sił Zbrojnych i powierzeniu dowództwa tymi siłami marszałkowi Związku Radzieckiego — Koniewowi, jednemu z wybitnych dowódców, który brał walny udział w wyzwoleniu naszego kraju, za co mu miasto Kraków nadało obywatelstwo honorowe.

Jesteśmy wdzięczni partii i rządowi za to, że prowadzą nieustraszenie politykę pokoju, bezpieczeństwa i socjalistycznego budownictwa.

Ludność Poznania pozdrawia Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, który zbiera się w czwartek, 19 maja, dla ratyfikacji tego historycznego układu.

Niech żyje Związek Radziecki — potężne mocarstwo broniące nieugięcie i skutecznie sprawy wolności narodów, światowego pokoju i zwycięstwa socjalizmu.

Niech żyje przyjaźń między narodem Polski a narodami Związku Radzieckiego!

Niech żyje światowy obóz pokoju, wolności, niepodległości narodów i socjalizmu!

Niech żyje silna miłość naszych serc, wielka przyjaźń całego obozu pokoju naszego Ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa!

Na trybunie ukazuje się teraz przewodnicząca Wojewódzkiego Zarządu Ligi Kobiet Aniela Serwo, która odgrywa rolę w rezolucji (tekst rezolucji podajemy obok), którą zebrani przyjmują burzliwymi oklaskami.

Na zakończenie wiecu plac rozbrzmiewa dźwiękami Międzynarodówki. (s)

Stolica Polski gorąco powitała uczestników Wyścigu Pokoju

WARSZAWA (PAP)

W dniu 17 maja br. stolica Polski — Warszawa gorąco powitała uczestników VIII Międzynarodowego Kolarskiego Wyścigu Pokoju. „Trybuna Ludu”, „Neues Deutschland”, „Rudeho Prava”. — Niezliczone rzesze ludności zgromadziły się wzdłuż trasy i szczerze wypełniły stadion Wojska Polskiego.

Na trybunie honorowej stadionu zajęli miejsca: przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, prezes Rady Ministrów — Józef Cyrankiewicz, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i rządu, przedstawiciele naczelnych władz sportowych.

Obecni byli: ambasador Republiki Czechosłowackiej w Polsce — Karel Vojaček i ambasador Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Polsce — Stefan Heymann. Licznie przybyli członkowie korpusu dyplomatycznego.

Do zgromadzonych na stadionie, wspaniale udekorowanym flagami państw, biorących udział w Wyścigu oraz błękitnymi flagami pokoju i hasłami braterstwa między narodami — przemówił zastępca naczelnego redaktora „Trybuna Ludu” — Wiktor Borowski.

Gdy na bieżnię wjechał Belg — Verhelst, a tuż za nim jego rodak — Van Looveren — wzbili się w górę setki białych gołębi. Każdą następną grupę kolarzy witała nowa fala entuzjazmu. Długo jeszcze publiczność nie opuszczała stadionu, oczekując przybycia ostatnich kolarzy, aby nagrodzić ich oklaskami za ambitną postawę i szlachetną walkę na całej 2.200-kilometrowej trasie Wyścigu.

Nowy sukces Poznańskich Stoczni Rzecznych

W dniu 17 bm. wykonała zadania planu 6-letniego war tościowo w cenach niezmiennych załoga Poznańskich Stoczni Rzecznych, której podlegają oddziały w Gorzowie i Czarnkowie. Do sukcesu tego przyczyniło się w dużej mierze stosowanie nowych metod pracy, rozwój wynalazczości pracowniczej, zmechanizowanie wielu pracochłonnych czynności oraz skrócenie cyklu produkcyjnych.

W oddziale poznańskim szczególnie wyróżnia się brygada montażowa Józefa Skąpskiego, która w roku ubiegłym przodowała przy budowie konstrukcji stalowych dla Huty im. Lenina. Do produkujących należy również brygada wybitnego racjonalizatora Feliksa Burzyńskiego, zespoły Franciszka Krawczyka, Jana Styczynskiego i brygada Nikodema Szaroleta, wyrabiająca przeciętnie od 200—300% normy.

W Stoczni Gorzowskiej najlepsze wyniki osiąga brygada kadłubowa Józefa Jarmakowskiego, a w stoczni czarnkowskiej zespół Edwarda Kina.

Rezolucja

Społeczeństwo miasta Poznania zebrane na wiecu w dniu 17 maja 1955 r. solidaryzuje się z uchwałami Warszawskiej Konferencji Państw Europejskich i udziela im pełnego poparcia.

Zdajemy sobie jasno sprawę z tego, że podpisanie układu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy oraz uchwała w sprawie utworzenia wspólnego dowództwa naszych sił zbrojnych są wyrazem woli i dążeń wszystkich narodów pragnących unicestwienia imperialistycznych planów wojennych oraz wyrazem woli utrzymania i umocnienia pokoju na świecie.

Przyjęte na Konferencji Warszawskiej uchwały są dowodem dążeń naszych państw do stworzenia trwałego pokoju w Europie opartego na zasadach zbiorowego bezpieczeństwa. Wyrazem tych dążeń są konkretne propozycje Związku Radzieckiego zmierzające do podjęcia — wspólnie z innymi państwami — skutecznych kroków w celu powszechnej redukcji zbrojeń oraz zakazu broni masowej zagłady. Propozycje te cieszą się olbrzymim poparciem mas pracujących całego świata.

Społeczeństwo miasta Poznania i całego naszego województwa, które kilkakrotnie w historii swego istnienia doznało skutków zaborczej polityki imperializmu niemieckiego w pełni docenia wartość uchwał Konferencji Warszawskiej zapewniających bezpieczeństwo naszych granic zachodnich.

Wraz z całym narodem polskim mieszkańcy naszego miasta zjednoczą swe wysiłki, aby dać jak największy wkład w dzieło urzeczywistnienia uchwał Konferencji Warszawskiej, w dzieło rozwoju i umocnienia potęgi naszej umiłowanej Ojczyzny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

— Niech żyje i umacnia się niezłomna solidarność, siła i wartość całego obozu pokoju i socjalizmu!

— Niech żyje bratni sojusz wszystkich krajów budujących socjalizm ze Związkiem Radzieckim na czele!

— Niech żyją i zwyciężają niezliczone szeregi obrońców pokoju!

— Niech żyje pokój!

VIII Międzynarodowy Kolarski Wyścig Pokoju. Na zdjęciu: zawodnicy przejeżdżają przez Most Przyjaźni na granicy polsko-niemieckiej w Zgorzelcu, udając się na start ostry do X etapu.

CAF — Fot. St. Wdowiński

Jedynie zastoso- wanie najnowszych osiągnięć nauki i techniki może zapewnić szybki wzrost wydajności pracy

Skrót przemówienia przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganina

MOSKWA (PAP)

W wielkim Pałacu Kremlowskim w Moskwie rozpoczęła się 16 maja wszelchwiązkowa konferencja pracowników przemysłu, zwołana przez Komitet Centralny KPZR i Radę Ministrów ZSRR.

Biora w niej udział kierownicy zakładów produkcyjnych, biur projektowych i konstrukcyjnych, ministrowie, przedstawiciele organizacji społecznych. W charakterze gości uczestniczą w obradach przedstawiciele Chin, Polski, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, Węgier, Korei, Republiki Ludowej Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Konferencję zwołali przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin.

Konferencja nasza — powiedział N. A. Bułganin — zwołana została przez Komitet Centralny partii i rząd, aby omówić kroki, które należy podjąć dla dalszego rozwoju przemysłu na bazie szerokiego zastosowania w produkcji osiągnięć nauki i techniki oraz doświadczeń przodujących pracowników.

Przemysł socjalistyczny, będący czołową gałęzią gospodarki narodowej, kroczy drogą stałego rozwoju. Tempo rozwoju naszego przemysłu, a zwłaszcza przemysłu ciężkiego, jest kilkakrotnie wyższe od tempa rozwoju przemysłowego głównych państw kapitalistycznych.

W bieżącym roku produkcja przemysłowa będzie w przybliżeniu o 80 proc. wyższa, niż w roku 1950, a przeszło 3 razy wyższa niż w przedwojennym roku 1940.

N. A. Bułganin stwierdził w dalszym ciągu, że sprawa, która ma być rozpatrzona na konferencji, ma ogromne znaczenie państwowe. Jedynie zastosowanie w produkcji najnowszych osiągnięć nauki i techniki, stanowiących podstawę postępu technicznego, może zapewnić szybki wzrost wydajności pracy, która — jak stwierdził Lenin — jest w ostatniej instancji najważniejszym czynnikiem zwycięstwa nowego ustroju społecznego.

Należy stwierdzić — powiedział w dalszym ciągu N. A. Bułganin — że wzrost wydajności pracy zależy nie tylko od ilości i jakości posiadanego sprzętu technicznego, lecz również od należytego wykorzystania go.

Żyjemy w wieku niezmiernie szybkiego rozwoju nauki i techniki, w wieku energii atomowej. Dzisiaj, jak nigdy dotąd, życie wymaga od inżynierów, techników i pracowników zajmujących kierownicze stanowiska w przemyśle umiejętności właściwej oceny i stosowania nowoczesnych osiągnięć, umiejętności przewidywania dalszego rozwoju nauki i techniki.

Techniki nie można odrywać od ekonomiki. Wprowadzanie nowej techniki wymaga zawsze uzasadnienia ekonomicznego, obliczeń, przeprowadzenia wstępnych badań, o czym się często zapomina.

N. A. Bułganin stwierdził następnie, że wprowadzanie przodującej techniki i polepszanie organizacji produkcji nie należy traktować jako zjawiska izolowanego w oderwaniu od ludzi pracujących w produkcji. Bez szerokiego udziału robotników, techników, inżynierów, konstruktorów i technologów, bez stałej twórczej współpracy między pracownikami nauki a pracownikami produkcji do niczego się nie dojdzie.

N. A. Bułganin podkreślił dalej, że w dziedzinie podniesienia wydajności pracy i opanowania nowej techniki zawsze wielką rolę odgrywało i będzie odgrywać w przyszłości współzawodnictwo socjalistyczne.

Podstawowym zadaniem współzawodnictwa socjalistycznego jest obecnie szerokie rozpowszechnienie doświadczeń i osiągnięć przodowników pracy. Jeżeli rozpatrywać przemysł jako całość, to tu szczególnej o-

strości nabrały obecnie sprawy specjalizacji i kooperowania w produkcji. Nadszedł czas, abyśmy w tej dziedzinie dokonali zwrotu w kierunku rozszerzenia kooperacji i tworzenia przedsiębiorstw wyspecjalizowanych.

W dziedzinie organizacji produkcji specjalną uwagę powinniśmy skierować na problemy rytmiczności pracy przedsiębiorstw i wykorzystania rezerw wewnętrznych. Komitet Centralny Partii i Rada Ministrów ZSRR uważają, że nierytmiczna praca przedsiębiorstw — to zjawisko haniebne i niedopuszczalne. Należy skoncentrować wszystkie siły, aby w najbliższym czasie skończyć z tym poważnym niedociągnięciem w pracy przemysłu.

Niedociągnięcia w organizacji przemysłu znajdują odbicie w strukturze zarządu przedsiębiorstw. Partia i rząd żądają — radykalnego wyeliminowania kancelaryjno-biurokratycznego stylu kierownictwa, redukcji aparatu administracyjnego, usprawnienia jego pracy i podniesienia jakości kierownictwa. Te wskazania partii wciąż jeszcze w niedostatecznym stopniu wprowadzane są w życie. Należy ulepszać strukturę administracji fabryki, likwidować niepotrzebne ogniwa, łączyć drobne komórki danego zakładu.

Nie wątpimy — powiedział następnie Bułganin — że we współzawodnictwie ekonomicznym między dwoma systemami społecznymi zwycięży system socjalistyczny, jako bardziej postępowy. Wiadomo jednakże, że zwycięstwo nie przychodzi samo — zwycięstwo organizują i tworzą ludzie. Aby odnieść zwycięstwo we współzawodnictwie ekonomicznym nad kapitalizmem, musimy mieć przodującą technikę, jak najlepszą organizację produkcji i wyższą wydajność pracy.

W celu dalszego rozwoju gospodarki narodowej — powiedział Bułganin — należy ulepszyć planowanie państwowe. Kierując się tymi wymogami

Komitet Centralny i rząd przyłączyli do realizacji szeregu przedsięwzięć zmierzających do ulepszenia planowania państwowego i wprowadzenia nowej techniki do gospodarki narodowej. Powzięto uchwałę w sprawie reorganizacji Gosplanu ZSRR w ten sposób, by gruntownie ulepszyć planowanie perspektywiczne gospodarki narodowej ZSRR. W związku z tym postanowiono oddzielić zarządzanie planów perspektywicznych rozwoju gospodarki narodowej od planowania bieżącego. W tym celu na bazie obecnego Gosplanu utworzone zostaną: Państwowe Komisje Rady Ministrów ZSRR do spraw planowania perspektywicznego gospodarki narodowej (Gosplan ZSRR) i Komisja Ekonomiczna Rady Ministrów ZSRR do spraw bieżącego planowania gospodarki narodowej (Ekonkomisja ZSRR).

Powzięto również uchwałę o utworzeniu Państwowego Komitetu do spraw nowej techniki, który będzie kierował i koordynował pracą ministerstw w tej dziedzinie.

W zakończeniu Bułganin wezwał uczestników konferencji, aby skoncentrowali główną uwagę na następujących sprawach, które, zdaniem Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR, są szczególnie ważne:

1. Jak najszybsze opracowanie i opanowanie przodującej techniki, udoskonalenie technologii i organizacji produkcji w celu radykalnego podniesienia wydajności pracy.

2. Lepsze wykorzystanie istniejących urządzeń i przestrzeni produkcyjnych.

3. Umocnienie dyscypliny państwowej i jako zadanie najbliższe — wykonanie i przekroczenie planu państwowego na rok bieżący — ostatniego roku pięcioletniej — przez każde przedsiębiorstwo we wszystkich wskaźnikach.

4. Redukcja i potaniecie aparatu administracyjnego w przemyśle.

Wystawy i kiermasze książkowe Festyny ludowe i inne imprezy zapoczątkowały tegoroczne „Dni Oświaty, Książki i Prasy”

WARSZAWA (PAP)

W niedzielę, 15 bm., rozpoczęły się tegoroczne „Dni Oświaty, Książki i Prasy”, które trwać będą do 29 maja. W całym kraju odbyły się w związku z tym liczne okolicznościowe imprezy.

W Wielkopolsce tegoroczne „Dni Oświaty, Książki i Prasy” ściśle wiążą się z obchodami Roku Mickiewiczowskiego. M. in. w Środzie otwarto szereg ciekawych wystaw. Na jednej z nich wielkie zainteresowanie budzą trzy tomy poezji Adama Mickiewicza wydane nakładem autora w Poznaniu w roku 1828 oraz kilka tomów wydań Mickiewicza na temat literatury słowiańskiej, wydanych w Kolegium Franciszkim. Również i te książki zostały wydane w Poznaniu w roku 1865.

Duży kiermasz zorganizowany na rozpoczęcie „Dni Oświaty, Książki i Prasy” gro-

madził od samego rana na rynku w Lesznie tysiące mieszkańców tego miasta oraz chłopów z okolicznych wsi. Chłopi masowo zakupywali książki fachowe z zakresu uprawy roli i hodowli.

W godzinach popołudniowych mieszkańcy Leszna zwiedzali, zorganizowaną w lokalu Biblioteki Miejskiej, wystawę pn. „Dorobek kulturowy Polski Ludowej”.

WIELKI FESTYN LUDOWY W ŚMIEŁOWIE

Wielki festyn ludowy i kiermasz książkowy zorganizowali mieszkańcy Śmiełowa, pow. Jarocin — gdzie w roku 1831 przez pewien czas przebywał Adam Mickiewicz. Podczas festynu, na który przybyło około 2 tys. osób z okolicznych wsi, prof. Edmund Góra mówił o życiu i twórczości wielkiego poety oraz o jego pobycie w Śmiełowie.

Bogato zaopatrzone stoiska książkowe, uruchomione podczas festynu, cieszyły się olbrzymim powodzeniem.

CENNE ZOBOWIĄZANIE UCZNIÓW Z KROTOSZYNA

Uczniowie szkoły nr 2 w Krotoszynie nadesłali list do Wojewódzkiej Rady Cytelnictwa, w którym zawiadamiają, iż doceniając ogromną rolę książki w dziedzinie utrwalenia pokoju i przyjaźni między narodami, zobowiązali się rozprowadzić do dnia 15 czerwca br. 3 tys. książek. Jednocześnie młodsi miłośnicy książki z Krotoszy-
na wezwali do podjęcia podobnych zobowiązań i współzawodnictwa wszystkie szkoły w woj. poznańskim.

Układ wojskowy USA z Kambodżą

Departament Stanu USA po dał do wiadomości, że 16 bm. został zawarty układ wojskowy między Stanami Zjednoczonymi a Kambodżą. W myśl tego układu Stany Zjednoczone mają udzielić Kambodży „pomocy woj-
skowej”.

„Pomoc” ta ma polegać na dostarczaniu Kambodży broni i innego wyposażenia wojskowego oraz na tym, że armia Kambodży będzie szkolona przez amerykańskich instruktorów wojskowych.

Streszczenie austriackiego traktatu państwowego

PODPISANY 15 MAJA W WIEDNI PRZEZ PRZEDSTAWICIELI ZSRR STANÓW ZJEDNOCZONYCH, ANGLII I FRANCJI ORAZ MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH AUSTRII, TRAKTAT PAŃSTWOWY SKŁADA SIĘ ZE WSTĘPU, 9 CZĘŚCI OBEJMUJĄCYCH 38 ARTYKUŁÓW I 2 ANEKSOW.

Tytuły poszczególnych części są następujące: I — POSTANOWIENIA POLITYCZNE I TERYTORIALNE; II — POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SIŁ ZBROJNYCH I LOTNICTWA; III — WYCOFANIE WOJSK SOJUSZNICZYCH; IV — ROSZCZENIA WYNIKAJĄCE Z WOJNY; V — WŁASNOŚĆ, PRAWA I INTERESY; VI — STOSUNKI GOSPODARCZE; VII — ROZSTRZYGANIE SPORÓW; VIII — RÓŻNE POSTANOWIENIA GOSPODARCZE; IX — POSTANOWIENIA KONCOWE.

CZĘŚĆ I TRAKTATU (POSTANOWIENIA POLITYCZNE I TERYTORIALNE) stwierdza, że Austrii przywrócone zostają prawa suwerenne, niepodległość i demokratycznego państwa. Mocarstwa sojusznicze oświadczają, że zgodnie z postanowieniami Traktatu — będą szanowały niepodległość i integralność terytorialną Austrii.

Mocarstwa sojusznicze oświadczają, że zakazane jest polityczne lub gospodarcze połączenie się Austrii z Niemcami. Austria w pełni uznaje swą odpowiedzialność w tej sprawie i nie połączy się z Niemcami ani pod względem politycznym, ani pod względem gospodarczym. Austria nie zawrze z Niemcami żadnego porozumienia mogącego przyczynić się do podważenia lub pośrednio do tej podważenia z Niemcami.

Nie dopuści ona do istnienia lub

działania na swym terytorium organizacji mających na celu doprowadzenie do połączenia Austrii z Niemcami i nie dopuści także do prowadzenia na swym obszarze propagandy na rzecz połączenia się z Niemcami.

Traktat stwierdza, że granice Austrii pozostają takimi, jakimi były 1 stycznia 1938 roku.

Austria gwarantuje wszystkim swym obywatelom równe prawa bez względu na rasę, płeć, język lub religię oraz zapewnia im wolność słowa, prasy, wyznania i poglądów politycznych.

Obywatele austriaccy należący do słoweńskiej i chorwackiej mniejszości narodowej korzystają z równych praw z pozostałymi obywatelami austriackimi. Mają oni prawo posiadania własnych organizacji i wydawania prasy we własnym języku oraz zorganizowania odpowiedniej ilości szkół podstawowych i średnich ze słoweńskim i chorwackim językiem wykładowym. Językami urzędowymi w okręgach zamieszkałych przez Słowaków i Chorwatów są, oprócz niemieckiego, także języki słoweński i chorwacki.

Austria będzie miała rząd demokratyczny, utworzony na podstawie powszechnych, wolnych, równych i tajnych wyborów.

Austria zobowiązuje się doprowadzić do końca rozpoczętą przez Komisję Sojuszniczą likwidację partii i organizacji narodowo-socjalistycznych, zarówno politycznych, jak i wojskowych i paramilitarnych. Dokończy ona wszelkie starania, aby wyeliminować z życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego wszystkie ślady hitlerizmu.

Austria zobowiązuje się także rozwiązać na swym terytorium wszystkie organizacje faszystowskie — polityczne, wojskowe i paramilitarne, jak również inne organizacje prowadzące wrogą działalność przeciwko ko-

zbanienie narodu austriackiego jego praw demokratycznych.

Austria zobowiązuje się zachować w mocy uchwalone przez rząd i parlament austriacki po 1 maja 1945 roku i zatwierdzone przez Komisję Sojuszniczą ustawy mające na celu likwidację reżimu hitlerowskiego i przywrócenie ustroju demokratycznego. Austria zobowiązuje się także zachować w mocy ustawę z 3 kwietnia 1919 roku, zakazującą przywrócenia ustroju monarchistycznego i powrotu na tron dynastii habsburskiej.

Austria zobowiązuje się uznać traktaty pokojowe zawarte przez mocarstwa sojusznicze z Włochami, Rumunią, Bułgarią, Węgrami i Finlandią oraz porozumienia lub układy, które zostały lub będą zawarte przez te mocarstwa w sprawie Niemiec i Japonii w celu przywrócenia pokoju.

CZĘŚĆ II (POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SIŁ ZBROJNYCH I LOTNICTWA WOJSKOWEGO) przewiduje, że Austria nie będzie posiadać ani produkować broni atomowej i innej broni masowej/zagłady, ani dokonywać żadnych doświadczeń z tymi rodzajami broni. Nie będzie ona posiadać ani produkować gazów trujących, broni bakteriologicznej, pocisków zdalnie sterowanych, ani dział o zasięgu ognia przekraczającym 30 km.

Mocarstwa sojusznicze zastrzegają sobie prawo dołączenia do tej listy innych rodzajów broni, które mogą być w przyszłości wynalezione.

Austria zwróci mocarstwom sojuszniczym cały niemiecki sprzęt wojenny, oprócz sprzętu, który będzie użyty do uzbrojenia armii austriackiej. Spis całego niemieckiego sprzętu wojennego znajdującego się w Austrii będzie przedstawiony mocarstwom sojuszniczym w terminie 6 miesięcy od wejścia w życie Traktatu.

Austria zobowiązuje się w pełni współpracować z mocarstwami sojuszniczymi w celu niedopuszczenia do podjęcia przez Niemcy jakichkolwiek kroków zmierzających do odbudowy niemieckich sił zbrojnych i potencjału woj-
skowego poza granicami Niemiec.

Postanowienia części II Traktatu pozostaną w mocy, dopóki nie będą zmienione w całości lub w części w drodze porozumienia między mocarstwami sojuszniczymi a Austrią lub po uzyskaniu przez Austrię członkostwa ONZ w drodze porozumienia między Radą Bezpieczeństwa a Austrią.

CZĘŚĆ III TRAKTATU (WYCOFANIE WOJSK SOJUSZNICZYCH) przewiduje, że wojska mocarstw sojuszniczych i personel Komisji Sojuszniczej opuszczą Austrię w terminie 90 dni od chwili wejścia w życie Traktatu i w miarę możliwości nie później niż 31 grudnia 1955 roku.

CZĘŚĆ IV TRAKTATU dotyczy roszczeń wypływających z wojny.

Artykuł 21 stwierdza, że od Austrii nie będą żądane odszkodowania wynikające z istnienia stanu wojny w Europie po 1 września 1939 roku.

Artykuł 22 reguluje szczegółowo sprawę aktywów niemieckich na terytorium mocarstw sojuszniczych, zaś w artykule 28 — sprawę austriackich długów państwowych.

Artykuł 23 przewiduje, że z chwilą wejścia w życie Traktatu nie będzie miało znaczenia dla obywateli austriackich, prze-
bywających w Niemczech, w tym również mienie wywiezione przez nich z terytorium austriackiego do Niemiec po 12 marca 1938 r. zostanie zwrócone właścicielom.

Postanowienie to nie dotyczy mienia zbrodniarzy wojennych lub osób ukaranych w ramach akcji denazyfikacyjnej. W tych wypadkach mienie przekazane będzie do dyspozycji rządu au-

striackiego, jeżeli nie zostało zablokwane lub skonfiskowane zgodnie z ustawami i zarządzeniami obowiązującymi w Niemczech po 8 maja 1945 roku.

Artykuł 24 głosi, że rząd austriacki w imieniu własnym i swych obywateli zrzeka się wobec mocarstw sojuszniczych wszelkich roszczeń związanych bezpośrednio z wojną w Europie po 1 września 1939 roku lub wypływających z zarządzeń wydanych po tym terminie w związku z istnieniem stanu wojny w Europie.

CZĘŚĆ V (WŁASNOŚĆ, PRAWA I INTERESY) reguluje w artykule 25 sprawę własności Narodów Zjednoczonych w Austrii.

Austria, o ile jeszcze tego nie uczyniła, przywróci wszystkie słusze prawa i interesy państw należących do ONZ i obywateli tych państw w tej postaci, w jakiej istniały w dniu rozpoczęcia przez Niemcy wojny z każdym z tych państw.

Artykuł 26 dotyczy zabezpieczenia własności, praw i interesów mniejszości narodowych w Austrii.

W artykule 27 uregulowana jest sprawa mienia austriackiego na terytorium mocarstw sojuszniczych, zaś w artykule 28 — sprawa austriackich długów państwowych.

CZĘŚĆ VI (STOSUNKI GOSPODARCZE) przewiduje w artykule 29, że do czasu zawarcia układów handlowych między poszczególnymi członkami ONZ a Austrią, rząd austriacki kierować się będzie w stosunkach z nimi ogólnymi zasadami największego uprzywilejowania i niestosowania dyskryminacji.

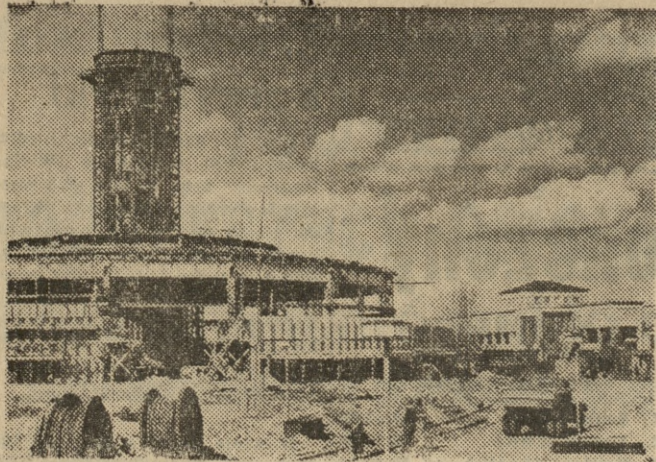
CZĘŚĆ VII (ROZSTRZYGANIE SPORÓW) zajmuje się procedurą regulowania spornych zagadnień, jakie mogą wynikać

przy realizowaniu postanowień artykułu o własności Narodów Zjednoczonych w Austrii.

CZĘŚĆ VIII (RÓŻNE POSTANOWIENIA GOSPODARCZE) ustala w szczególności w artykule 31, że żegluga na Dunaju powinna być wolna i otwarta dla obywateli, statków handlowych i towarowych wszystkich państw na zasadzie równości, jeśli chodzi o opłaty portowe i nawigacyjne oraz warunki żeglugi handlowej. Artykuł 32 przewiduje udzielenie przez Austrię wszelkich możliwych ułatwień w tranzytowym ruchu kolejowym.

CZĘŚĆ IX (POSTANOWIENIA KONCOWE) przewiduje m. in. w artykule 34, że w ciągu okresu najwyżej 18 miesięcy od dnia wejścia w życie Traktatu, szefowie przedstawicielstw dyplomatycznych czterech wielkich mocarstw w Wiedniu będą, działając w porozumieniu, reprezentować mocarstwa sojusznicze w stosunkach z rządem austriackim we wszystkich sprawach dotyczących interpretacji postanowień Traktatu. W myśl artykułu 37 do Traktatu może przystąpić każde państwo, które było w stanie wojny z Niemcami i w dniu 8 maja 1945 r. należało do ONZ, a nie jest sygnatariuszem Traktatu.

W myśl artykułu 38 Traktat wejdzie w życie niezwłocznie po złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych przez ZSRR, Wielką Brytanię, USA i Francję z jednej strony oraz Austrię z drugiej strony. Dokumenty ratyfikacyjne złożone będą na przechowanie u rządu ZSRR.

Przez 10 lat „przyczynialiśmy się w Poznaniu do widoku żelaznej konstrukcji Wieży Górnoląskiej — a raczej pozostałości po niej, toteż najmniejsza zmiana w wyglądzie wieży budzi naszą ciekawość.

Obecnie wewnątrz wieży trwają gorące prace nad wybudowaniem jej zakończenia. Z okrągłej rotundy wyrósł w górę 70-metrowa wieża, która stanie się nowym symbolem Targów Poznańskich. Już teraz ponad szczyt wyrasta żelazna iglica, która stanowić będzie zakończenie wieży.

„Do otwarcia Targów — tylko 48 dni! — przypomina wszystkim tablica, ustawiona przy wejściu naprzeciw Dworca Zachodniego i zachęca do wytrwałej, ofiarnej pracy. O tym, że spełnia ona swoją rolę przekonują nas fotografie sprzedających pracowników. 16 bm. na honorowej tablicy MTP widniały fotografie jednego z najlepszych pracowników Mostostalu — St. Rybaczka oraz brzozy monterskiej Alojzego Skowronka, przekraczającej wysoko swoje normy.

Fot. (2) K. Przychodzki

W kilku wierszach

Pow. Zarząd Rolnictwa w Wągrowcu dysponuje jeszcze pewną ilością ziarna kukurydzy, w które zaopatry bezpłatnie szkoły podstawowe i kółka mierzwińskie, chcące siał kukurydzy na poletkach doświadczalnych. (W)

Kolegium orzekające przy Prezydium PRN w Krotoszynie rozpatrzyło w ub. roku 1076 spraw. Liczba ukaranych w porównaniu do 1953 r. znacznie zmalała. Szczególnie dotyczy to chłopów uchylających się od wykonania obowiązkowych dostaw. Jest to niewątpliwie spowodowane zarówno większym nasileniem pracy politycznej na wsi, jak też wychowawczym oddziaływaniem kolegium orzekającego. (X)

No i taki człowiek odpowiada za losy państwa! Ale niesłychany skandal był z audycją, gdy nas wreszcie dopuszczono przed oblicze tyrana. Nawet nie wstał na przywitanie. Mnie nie dopuścił do słowa. Dzięki Bogu, był z nami ksiądz infułat i przedstawił nasze obywatelskie postulaty panu Piłsudskiemu.

— Przepraszam cię — wtrąciła pani Elżbieta. — Może wypijesz jeszcze filiżankę kawy.

Szwagierka zmierzyla ją wzrokiem oburzenia.

— Wiesz, moja kochana, że koledzy Jana zabronili mi nadużywania środków podniecających!

Po chwili ciągnęła dalej:

— Ksiądz infułat odczytał naszą uchwałę... znasz ją chyba, pokazywałam Karolowi. Doszedł do miejsca, gdzie wyraziliśmy protest przeciwko brutalnemu traktowaniu naszych synów, którzy spełniają patriotyczny obowiązek obrony Ojczyzny przed bolszewikami. Wtedy on wstał i... wyobraź sobie, uderzył pięścią w biurko. Ksiądz infułat dęknął, a hrabina Skórczewska dostała palpitacji serca. Biedaczka zasnęła i wieczorem do hotelu wzywaliśmy dwóch lekarzy... Pan naczelnik krzyczał, jak na farnali.

— Ale co takiego mówił? — zainteresowała się Elżbieta.

... zabraniał cywilom wtrącać się w wojskowe sprawy, bo od tego on jest naczelnym wodzem. Potem na s, delegatów społeczeństwa wyprosił za drzwi. Dobrze, że nie kazał wyrzucić... Horrendalny człowiek! Nie chciałam użyć tego wyrażenia, ale zwykły cham bez kultury! Człowiek pozbawiony poczucia elementarnych zasad demokracji!

Huknęły niedalekie strzały. Pani Elżbieta zostawiła siedzącą w fotelu szwagierkę. Otworzyła okno.

— Od rana nie mogę sobie znaleźć miejsca — powiedziała odwracając się. — Rano dzwonił do Karola. Był zdenerwowany i

Kwartet męski z Ostrowa znany w całym kraju

Niejednokrotnie już mieszkańcy Ostrowa mieli możliwość słyszeć doskonały kwartet męski zorganizowany przez prof. Leona Kaczmarka.

Kwartet powstał w 1950 roku. Po dwuletnim istnieniu zdołał być on pierwsze miejsce w woj. poznańskim. Brał również udział w eliminacjach centralnych w Warszawie.

Kwartet ostrowski znany jest w wielu miastach kraju, jak: Łodzi, Wrocławiu, Częstochowie, a także — w Warszawie. Występował 376 razy przed mieszkańcami wsi, a w bieżącym roku brał udział w eliminacjach centralnych we Wrocławiu.

Prof. L. Kaczmarek, oprócz kwartetu męskiego, utworzył także tercet żeński. Pierwszy rok pracy przyniósł i temu młodym zespołowi wyróżnienie na tegorocznych eliminacjach wojewódzkich. (H)

Obroty w handlu wzrosły o 15 procent

Powiat śremski wykonał plany gospodarcze w roku 1954 na ogół dobrze. Przemysł terenowy, podległy Ministerstwu Przemysłu Drobno- i Rzemiosła — w 114,1 proc., a podległy Ministerstwu Handlu Wewnętrznego — w 106,3 proc. Wykonanie planów z nadwyżką przyczyniło się do lepszego zaopatrzenia ludności po wiatu.

Jeżeli chodzi o produkcję rolną, nie osiągnięto w ubiegłym roku planowanych zbiorów — zwłaszcza pszenicy i okopowych.

Wartość inwestycji w spółdzielniach produkcyjnych wyniosła 1.665.000 zł. Spółdzielcy oraz chłopcy gospodarujący indywidualnie otrzymali w ub. roku 2.950 ton nawozów, tj. o 12,2 proc. więcej niż w roku 1953. Rolnicy powiatu śremskiego skorzystali z ponad półmilionowego kredytu państwowego oraz z kredytów dodatkowych w wysokości 230.000 zł na rozwój hodowli i produkcji roślinnej.

Z kredytów inwestycyjnych przebudowano farbiarnię i pralnię chemiczną w Posinie, założono rurociągi do POM-u oraz ukończono budowę filtrów wodociągowych w Śremie.

Mieszkańcy wsi śremskiej wykonalili wiele prac, objętych tymem drogowym, m.in. 380 m nowej nawierzchni tłuczniowej, 185 m nawierzchni brukowej oraz umocnili żużlem 3.900 m i żwirzem — 3.820 m dróg gruntowych.

Zaopatrzenie ludności znacznie się poprawiło. Obroty w handlu detalicznym wzrosły o 15 proc. w porównaniu z rokiem 1953. Przybyło 29 punktów sprzedaży detalicznej.

Wzrost dotyczy nie tylko dziedziny handlu. Wyższe niż w latach poprzednich kredyty państwowe na remonty domów mieszkalnych pozwoliły zabezpieczyć wiele obiektów przed zniszczeniem. W ciągu ub. roku liczba punktów bibliotecznych powiększyła się o 17, osiągając liczbę 87. Ilość tomów wzrosła o 12,4 proc.

Daje się zauważyć poważny wzrost liczby dzieci w przedszkolach.

Obraz życia powiatu śremskiego w minionym roku nie byłby pełen, gdybyśmy nie wspomnieli o pewnych jeszcze brakach, do których należy m.in. słaba praca świetlic wiejskich.

Plany na rok bieżący przewidują dalszy rozwój wszystkich dziedzin gospodarki powiatu. Dążyć się będzie do wzrostu wydajności zbóż i okopowych, powiększenia rezerw paszowych i zwiększenia pogłowia bydła oraz trzody chlewnej.

Planuje się również wzrost obrotów w handlu detalicznym i placówkach zbiorowego żywienia. Znaczenie, bo o 21 proc. zwiększą się kredyty na remonty budynków mieszkalnych, na oświatę i kulturę. Liczba tomów w bibliotekach wyniesie pod koniec roku blisko 60 tys. Wzrost dotyczyć będzie zwłaszcza bibliotek wiejskich. Liczba świetlic gromadzkich wzrośnie o 10. W Śremie jeszcze w tym roku powstanie żłobek dla 40 dzieci. (Stur)

Piętnujemy CHULIGANÓW

Władysław Pękala i Michał Sztaba z Pamiątkowa, pow. Szamotuły zostali ukarani 3-miesięczną pracą poprawczą, za wywołanie po pijanemu awantury w sklepie GS w Pamiątkowie i łobuzerskie wybryki — jakich dopuścili się 30 kwietnia br.

Sąd powiatowy w Krotoszynie rozpatrywał ostatnio kilka spraw przeciwko chuliganom. Sąd skazał: Stanisława Wojciechaka z Krotoszyna — za urządzanie pijackich burd — na 2 miesiące aresztu. Seweryna Jareckiego z Borku, pow. Gostyni — za znieważenie strażnika kolejowego — na 3 miesiące aresztu. Romana Snadnego z Krotoszyna — za pobicie kilku osób — na 5 miesięcy aresztu. Karę kilku miesięcy aresztu za wszczynanie awantur otrzymali ponadto: Franciszek Mocydla z Krotoszyna, Marian Jakubiak z Wrocławia, Stanisław Jechna z Trzebowy, Stanisł. Łuczak i Józef Wielebski z Ligoty.

Kazimierz Adamczak z Korytnicy za użycie noża w bójkę został skazany na rok aresztu z zawieszaniem na 2 lata. (Iz)

Wieś miastu — miasto wsi

Pod tym hasłem PZGS, GS i PZZ zorganizowały skup zboża i ziemniaków w powiecie wągrowieckim. Na furgonach załadowanych atrakcyjnymi artykułami tekstylnymi i przemysłowymi wyruszone na wieś, zakupując po cenach rynkowych: zboże i ziemniaki, umożliwiając jednocześnie chłopom nabywanie potrzebnych towarów.

Ogółem skupiono 1.100 kg zboża i 400 kg ziemniaków. Najlepsze wyniki osiągnęły GS-y w Damasławku, Gołaczku i Mieścisku, gdzie skup poprzedzony został szeroką propagandą, mobilizującą chłopów do sprzedaży zboża i ziemniaków. (Kdw)

Teatry:

Opera — g. 19 przedstawienie zamknięte. Polski — g. 19 „Ballady i Romanse”. Nowy — g. 19 „Skapiec”. Komedia Muzyczna — g. 19.15 „Sprytna wdówka”. Lalki i Akto — g. 16.30 „Baśń o szklarzu i cesarzu”. Obajdowy — Kalliz — g. 19.30 „Romantyczny”

Wysokie premie za szybkie i staranne przeprowadzenie siewów

Zarząd Okręgowy Związku Zawodowego Pracowników Rolnych w Poznaniu przeznaczył ostatnio 30 000 złotych na premie dla wyróżniających się brygad polowych, które w ramach współzawodnictwa wykonały szybko i starannie zadania wiosennej kampanii siewnej.

Wysokie premie (po 6500 złotych) otrzymały m.in. brygady polowe PGR Gąsow, powiat Szamotuły, Bugaj i Sokółowo, pow. Września. Premie w wysokości 900 zł otrzymał także traktorzysta z PGR Szreniawa, powiat Poznań — Ludwik Kimel. Wykonywał on w czasie akcji siewnej 150 proc. normy, przyczyniając się w ten sposób do przedterminowego zakończenia siewu w tym gospodarstwie.

Cenne zobowiązania członków OSP

W związku z Tygodniem Straży Pożarnych wszystkie jednostki OSP w powiecie wrzesińskim podjęły zobowiązania, których wartość wynosi 130.000 zł.

Strażacy z Pyzdr naprawiają m.in. dach na budynku remizy, a ich koledzy z Bugaju naprawiają samochód i wymalują strażnicę.

32.500 zł — oto wartość czynu członków OSP we Wróbczynie i Holendrach. Wybudują oni pomieszczenie dla sprzętu strażackiego. Podobne zobowiązania podjęli strażacy w Miłosławiu, którzy postawią strażnicę i wyposażą ją w sprzęt. (Jspn)

Uzupełnić braki!

W powiatach: chodzieskim i gnieźnieńskim stwierdzono pomór świń. Istnieje niebezpieczeństwo przeniesienia się tej choroby na sąsiednie tereny m.in. powiat wągrowiecki. Dlatego też służba weterynaryjna prowadzi masowe szczepienie świń. Od 15 marca do 1 bm. w powiecie wągrowieckim wykonano plan szczepień ochronnych w 45 procentach.

Do walki z chorobami zakaźnymi zwierząt potrzebne jest niegaszone wapno. Tymczasem GS-y nie dysponują wystarczającą ilością wapna. PZGS w Wągrowcu winien więc czym prędzej braki uzupełnić. (K. W.)

Mieścisko na szarym końcu

15 bm. minął termin płatności II raty podatku gruntowego. Większość chłopów w powiecie wągrowieckim wypełniła swój obywatelski obowiązek. W spłacie podatku przodują mieszkańcy gromad: Czeszewo, Runowo, Gołacz, Wiatrowo i Siemno.

Chłopi gromady Chojno natomiast, wykonali plan podatkowy jedynie w 28,1 proc. Jeszcze słabsze wyniki (25,9 proc. planu) uzyskała gromada Mieścisko. (W)

„Dzięki ofiarnej pracy listonoszy wiejskich — gazet, czasopism i książki docierały codziennie do najdalej położonych zakątków Wielkopolski. Na zdjęciu: listonosz wiejski Franciszek Wojciechowski z Książa przed szkołą w Zaborowie. Obstawia go dzieci odbierające dla siebie „Plo-

myczki” i „Świerszyczki” oraz dla rodziców — egzemplarze „Gromady”, „Chłopskiej Drogi”, „Gazety Poznańskiej” i „Głosu Wielkopolskiego”. Wojciechowski pracuje jako listonosz 36 lat. Plan wykonuje w 100 proc., mając w swym rejonie 400 prenumeratorów.

Fot.: K. Przychodzki